

(hij werd na zes maanden vrijgelaten) en de verschijning van het *Eindhovens Dagblad* moest per 1 november '42 gestaakt worden. *Het Dagblad van het Zuiden* daarentegen (eerst *Eindhovense en Meierijsse Courant* geheten) kon de verschijning voortzetten. Zoetmulder had evenwel in Eindhoven zijn tegenstanders, vooral in katholieke kringen (zijn blad gold als liberaal en had geen kerkelijk raadsman oftewel moderator), en het leek die tegenstanders ongewenst dat het *Eindhovens Dagblad* na de bevrijding een monopoliepositie zou gaan innemen. Zij richtten derhalve een stichting op die met gebruikmaking van de technische installaties van *Het Dagblad van het Zuiden* (het drukkerijbedrijf daarvan zou dus voortgezet worden) een nieuw dagblad zou gaan uitgeven: *Oost-Brabant*; van het uit drie personen bestaande bestuur van die stichting was Beel voorzitter en de directeur van de Centrale Coöperatieve Boerenleenbank te Eindhoven, dr. G. W. M. Huysmans, een van de leden. Als hoofdredacteur trok dat bestuur Jef de Brouwer aan, vóór de oorlog en in de eerste bezettingsperiode een der ijverigste propagandisten van ‘*Brabantia Nostra*’ (‘Ons Brabant’), nadien een vooraanstaand functionaris van de Nederlandse Unie – ook de Brouwer was gijzelaar geweest, langer zelfs dan Zoetmulder: ruim negen maanden.

Op 8 september nu had Radio Oranje een bekendmaking van minister Burger omgeroepen waarin de inhoud van het Tijdelijk persbesluit kort was weergegeven en waaruit dus duidelijk bleek dat de overheid er over had te beslissen, welke kranten wèl, welke niet zouden verschijnen. Daar niet op lettend stelden, zoals wij reeds in hoofdstuk 5 vermeldden, van Dijk (OD), Borghouts (LKP) en Hoekstra (RVV) op 13 september in Eindhoven vast dat na de bevrijding niet alleen het *Eindhovens Dagblad* maar ook *Het Dagblad van het Zuiden* (bedoeld: *Oost-Brabant*) zou mogen uitkomen.

Daags na de bevrijding van Eindhoven, 19 september, arriveerde er het hoofd van de subsectie-Pers van het Militair Gezag, kapitein J. A. van Houten (niet te verwarren met de BI-officier majoor mr. Charles van Houten!). Er lagen drie bevrijdingsedities gereed: van het *Eindhovens Dagblad*, van *Oost-Brabant* en van het weekblad *Het Parool*. Geen van de drie kon gedrukt worden; er was namelijk geen stroom. Aan van Houten bleek overigens dat de militaire commissaris van Eindhoven, majoor Verhoeff, op aandrang van burgemeester Verdijk al had goedgekeurd dat *Oost-Brabant* zou gaan verschijnen. Van Houten ging op onderzoek uit, constateerde dat Zoetmulder hoogst verontwaardigd was, maar kwam tot de conclusie dat, ‘gezien de plaatselijke omstandigheden en de volledig nieuwe redactie en directie’ (er was voor *Oost-Brabant* een aparte directeur